

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899211
Dátum vydania rozhodnutia:	04.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899211.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia týkajúceho sa občana Slovenskej republiky B. S., prerokoval odvolanie B. S. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc 4/2014, z 10. apríla 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného B. S. sa z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom, sp. zn. 4Ntc 4/2014, z 10. apríla 2014 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a vykonaní rozsudku Okresného súdu Szeged (Maďarsko), sp. zn. 11.B.2949/2012/16, zo dňa 4. júna 2013 na území Slovenskej republiky, v časti ktorou bol občan Slovenskej republiky B. S. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu prevádzachstva spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 218 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákonníka Maďarska a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky. Krajský súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil odsúdeného B. S. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal odvolanie odsúdený B. S., ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 21. mája 2014. Odvolanie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru je uložený trest na území Maďarska neprimerane vysoký a nemohol sa voči nemu odvolať, nakoľko maďarské orgány mu hrozili väzbou a ešte vyšším trestom, ak by podal v Maďarsku odvolanie a dožadoval sa svojich práv. Tieto skutočnosti vyplývajú z trestného spisu Okresného súdu Szeged. Domnieva sa, že krajský súd mal v súlade s ust. § 17 ods. 2, ods. 3 zákona primerane upraviť uložený trest v Maďarsku tak, aby bol v súlade so slovenským právnym poriadkom. Za tým účelom si mal od maďarskej strany vyžiadať trestný spis Okresného súdu Szeged a tento vyhodnotiť vo vzťahu k uloženému trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného B. S. nie je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadnu chybu, či nedostatok, pričom dôvody rozhodnutia vyložil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo. V súlade so zákonom rozhodol o uznaní a výkone rozsudku cudzozemského súdu, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky. Dôvody napadnutého rozsudku vo vzťahu k odsúdenému B. S. sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysokokvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolaciu súdu dáva možnosť v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Odvolací súd z predloženého súdneho spisu zistil, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 20. februára 2014 podľa § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, podalo na Krajský súd v Bratislave podanie zo dňa 17. februára 2014 pod č. 8536/2014/83/K10/JŠ, obsahujúce osvedčenie uvedené v článku 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV zo dňa 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii vydané slovenskému štátnemu občanovi B. S., nar. XX. O. XXXX, zo dňa 15. novembra 2013 a overenú kópiu rozsudku Okresného súdu Szeged, sp. zn. 11.B.2949/2012/16, zo dňa 4. júna 2013 na ďalšie konanie.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava v zmysle § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone, na základe výzvy Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2014 a po zaslaní podania Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, osvedčenia, kópie overeného rozsudku cudzozemského súdu a odpisu registra trestov, v písomnom podaní, sp. zn. 2Kpt 24/14, z 10. marca 2014, ktoré bolo doručené v rovnaký deň súdu prvého stupňa, uviedla, že nezistila dôvody na odmietnutie uznania a výkonu uvedeného rozsudku. Zároveň uviedla, že nemá námietky, aby krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní predmetného rozsudku cudzozemského súdu.

Z listín, ktoré obsahuje súdny spis, súd prvého stupňa správne zistil, že obvinený B. S. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, za ktorý mu možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky (v predloženom prípade ide o hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody 8 rokov) a ktorý je v osvedčení označený justičným orgánom štátu pôvodu priradeným k viacerým z kategórie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (v predloženom prípade trestný čin „účasť na zločinnom spolčení“ a „uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu“ - § 4 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), a preto správne neskúmal, či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí). Správne postupoval súd prvého stupňa aj v prípade, keď nezistil potrebu primeranej úpravy druhu a výmery uloženého trestu podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, pretože k tomu neboli splnené zákonné podmienky upravené v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Krajský súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného B. S. v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takýto postup boli splnené zákonné podmienky.

K samotným veľmi strohým dôvodom odvolania odsúdeného B. S. odvolací súd uvádza, že zákon

neumožňuje v takomto druhu konania uplatniť odvolacie námietky vo vzťahu k rozhodnutiu cudzozemského súdu. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nezistil existenciu podmienok stanovených § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí k primeranej úprave uloženého trestu cudzozemským súdom, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa zodpovedá stavu veci a zákonu. Z hore uvedených dôvodov si odvolací súd neosvojil odvolacie námietky odsúdeného B. S..

Na podklade uvedených skutočností potom Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného B. S. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.